

Vasile Mic

Scara de lumină

Editura SEDAN
Str. Vasile Pârvan nr. 2
Cluj-Napoca, România
Tel/fax: 0040-264-440539
e-mail: brudascudan@hotmail.com

Editor: Dr. Dan BRUDAȘCU

Tehnoredactare: Ioachim GHERMAN

Coperta și grafica din interior aparțin autorului

© Toate drepturile rezervate autorului.

Tipărit în România. Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă sub nici o formă, prin nici un mijloc mecanic sau electronic sau stocată într-o bază de date, fără acordul prealabil, în scris, al autorului.

ISBN 978-973-1844-10-7

Vasile Mic

Scara de lumină

**Editura Sedan
Cluj-Napoca, 2009**

*”Spuneau cei vechi că poezia
e-o scară către Dumnezeu. Nu-i
poate-așa de mă citești. Dar am știut-o-n
ziua când mi-am găsit iar vocea pentru tine”...*

Eugenio Montale
(trad. Marian Papahagi)

Ca un pustiu, Sinodul din Calcedon

Încă sunt tolerat
Ca un pustiu
Sub soarele
Pururi
Arzător.
Vreau să urc
Pe scara de lumină,
Dar cineva,
Nu știu cine,
Îmi zice
De hotărârea
Sinodului din Calcedon...

Voi urca însă
Athosul,
Voi da cu pumnul...
În credința
Că așa
Un izvor va țâșni,
Toți își vor potoli setea...
Și înaltul
Se va umple
De frunusețe.

Voi picta ideea

Voi picta
Ideea
De om
Intr-un ceremonial
Cu zei
Și mai mult
Alb.
Nu voi evita
A-mi
Asuma
Singurătatea,
Iar departele
Tot al meu
Va rămâne.

Credeam

Cândva...
Credeam
Că nicio moară
De apă
Nu are cum,
Nu poate
Să moară.
Moara e veșnică!
Ziceam
Și musai e
Să se știe
Cum roata morii
Se-nvâtre-așa...
De-o veșnicie.
Zici că toarce,
Dar...
Se-nvârte doar,
Făină face...
Albă,
O dă... toată... în dar

Ce vă zic eu
Acum
Poate fi
O poveste,

Căci moara
De apă...
A fost...
Nu mai este!

Pe urma oilor albastre

Pe urma oilor albastre
Pășește râul-zeu ne-nvolburat,
Păstorul, însoțit de astre
Vine și el și... vântul-împărat..

Calea e lungă...
Codri prin împrejurimi nu sînt,
Arșița biciuiește, boarea o alungă,
Zici că albul e tot mai aproape de pămînt.

Dar oile albastre merg încet,
Parcă e tot o oaie și o stîncă...
Le vezi numai privind în sus, discret,
Dar poți să le ascunzi tocmai în inima-ți adîncă.

Spre ziuă, oile albastre se îndepărtează,
Râul-zeu se duce și el să se culce,
Poate chiar după a lunii rază,
Cînd visul meu... se duce, se tot duce...

Numai fereastra

Cine
Știe
Rețetele
Secrete
Ale
Albului,
Sigur
Are
Cheile
Departelui.
Eu
Am
Numai

Fereastra
Din
Vis.

Mi se întâmplă

Mi se întâmplă
Să pun preț
Pe glasul
Ceterii...
Ca o aventură
A țaranului
Ce sunt.

De partea secundeii

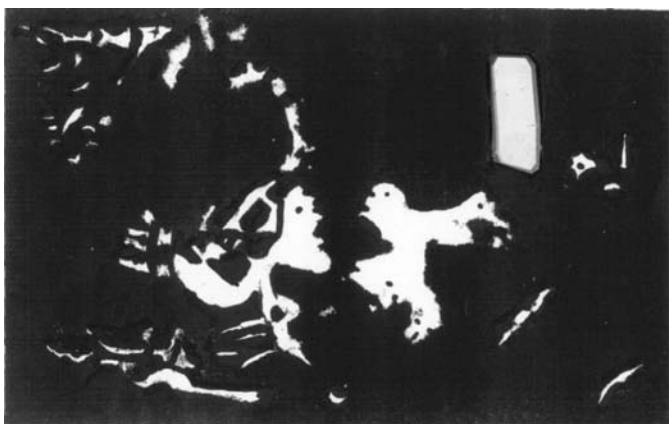
Arhitecții
Labirinturilor
De calcar
Se duelează
Cu oceanul.

Zei
Sunt
De partea
Secundeii

Soarele
Privește
Numai.

Noaptea și albul

Noaptea
E doar
O figură
De stil.
Albul
Este
Reprezentat
De cerul
Albastru...
Desenat
Pe coama
Dealului
De argint.

Îi voi putea spune

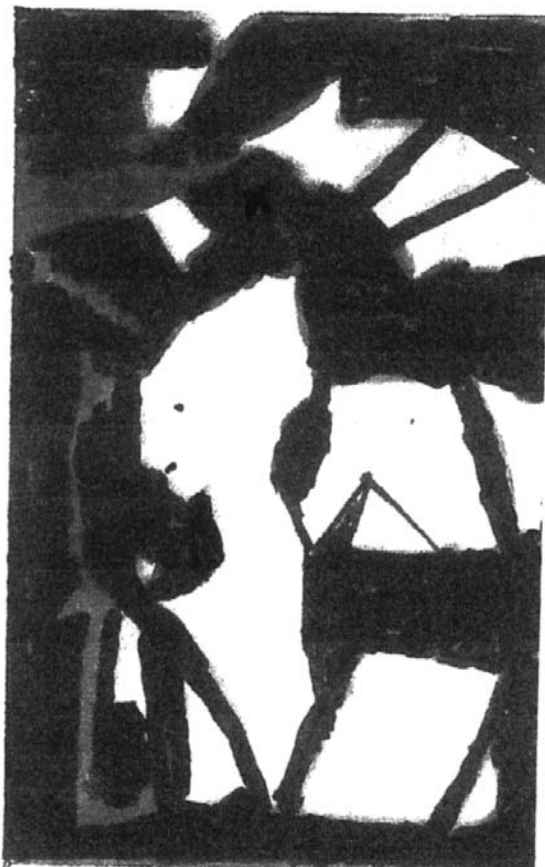
Îi voi
Putea spune
Că poemul
Acesta
Este
Cerul
Pe care
I-l dăruie

Prăpăstiile

Prăpăstiile
Sufletului
Înlănțuiesc
Lumea
Aceasta.
Emblemele
Gloriei
Tocmai
Ni se alătură.

Albul, în detaliu

Chiar la umbra
Transviselor,
Un râu,
În acuarele,
Dă semne
De iubire.
Un flaut,
Undeva,
Sigur
Se aude...
Un alt penel,
Pe aproape,
Pune
În detaliu
Albul.

Un vânt privește

Un vânt
Privește
Din turnul

Castelului.

Bufnița
Cântă
Ceva
Despre noapte.
Liliecii,
Fantomemele
Locului,
Vitrăliile...
Tot ale nopții
Sunt.

Psalmi despre iubire

Psalmi
Despre iubire
Ți-aș aduce
În dar,
Într-o seară,
Lângă un râu,
Într-o grădină...
Aparținătoare
Cerului.

Tocmai am visat

Tocmai
Am visat
O moară
De apă.
Avea
O roată
Cât satul
De mare;
Se-nvârtea,
Iar morar
Era
O morăriță.
Sac
La făină
Nu era
Pus...
...Curgea
Apa
Și veneau
Pâni
Calde...
Fiecare lua
Ori
Lăuda
Moara.

Doar un cimitir

Satul
A fost
Împărțit
În două
Lumi:
Clopotul
Și tăcerea.
Niciun
Trăznet.
Fără cutremure.
Doar
Cimitirul
De pe deal.

Soarele îl voi lua ucenic

Soarele
Îl voi lua
Ucenic.
Îl voi învăța
Să iubească.
Voi
Inventaria
Zei,
Le voi dărui
Roata,
Li se va da slobod
La vin.
Femeile
Se vor
Scălda
În vârtoarea
Cascadei...
Luna va fi
Oriunde.
Iar dacă
Într-o zi
Se va ivi
Furtuna,
O voi
Opri
Povestindu-vă
Despre ea.

Toate aceste planete

Toate
Acele
Planete,
Deseori,
Se scufundă
În dragoste.
Cometele
Îndrăgostite
Și ele.
Singure,
Își croiesc
Veșminte
Sclipitoare...
Vin,
Se duc.
Până la urmă,
Universul
E plin
De dragoste.

Trezirea muntelui de foc

Muntele de foc
A adormit
Din nou.
Cerbul
De piatră
E undeva
Dincolo
De alb;
Se plimbă,
Duce arbori
În coarne.
E însetat,
Se luptă...

Poate are aripi.
Ar vrea să fie iubit...
Dar muntele de foc
Se trezește
Visând;
Îi pasă
Doar
De fluviul
Ce traversează
Țara
Despre care nu știe nimic.

Nu vom amesteca albul

Unele
Lucruri
Trebuie
Lăsate
În trecut.
Lumânările
Pot rămâne
Stinse.
Dar nu
Vom amesteca
Albul
Cu celelalte
Culori.

Ei aud spirite

Ei
La ceasul acesta
Sunt
În hambar.
Aud spirite.
Nu e niciun bal
Nocturn,
Nu sunt
Aprinse
Lumânări
Și nici cristale
Nu se mișcă
Pe deasupra
Palmei
Vreunuia.
Doar
Niște frunze,
Din când în când...

Singurătatea închisorii

Singurătatea
Închisorii
Pustii,
Noapte de noapte,
Adună
La sfat
Fantomeme
Sale.
Demonii
Par
Îmbătrâniți,
Vorbesc
Numai
În trecut,
Bat pe umeri
Scheletele
Invizibile.
Nimic
Despre morminte,
Nimic despre îngerii
Din capela cimitirului...
Ce părăsesc
Icoanele,
Plâng,
Se întorc la locul
Lor,
După care
Se ivesc
Zorii.

Păsărea și copilul

O pasăre
S-a apropiat
De gândul
Unui copil.
O pasăre
A ajuns
În visul
Unui copil.

Acceași pasăre
A rămas
Pasărea
Cerului

Pașii ei

Pașii ei semănau
Cu un zumzet de argint
Prelungit parcă
Până la standardul
Zăpezii.

Scări de lumină
Stau înșirate, apoi,
Roată,
La marginea cerului...
După care
Pașii... tot din argint
Se aud
Mergând mai departe –
Îi văd...
Și vântul îi răsfată,
Zăpezile îi așteaptă
Dar... Nul!... Nu!...
Și pașii de argint
Vor fi așezați
În paginile
Calendarului.

Pe filieră astrală

Iubirea vine
Pe o filieră astrală.
Cărări,
Scări albe,
Flori
Cu rădăcini
Interplanetare...

De o parte
Și de alta
A ținutului
Albastru,
Zile și nopți
La dans -
Brățara a lumii
Și ea...

Plopii - nu,
Viorile nu știu

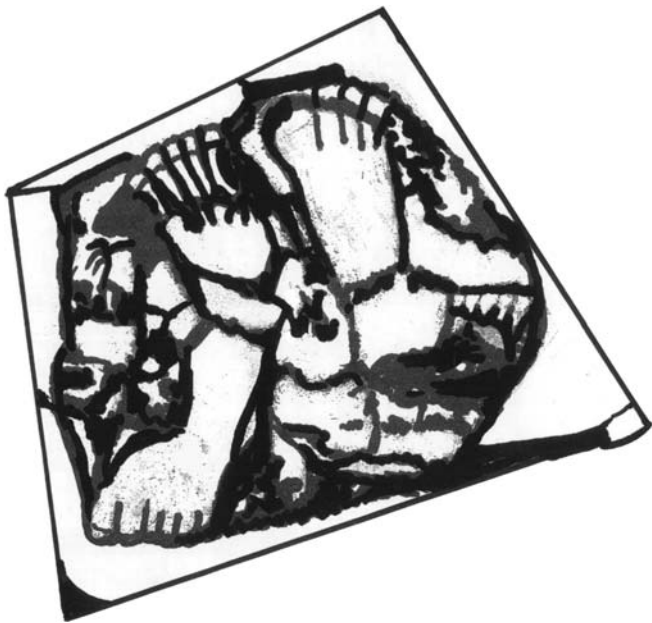
Cum
O mie și una
De harfe,
Ce nu țin
De filiera astrală,
În zumzet...
Vor intra în concert.

Fantoma trenului de aur

Fantoma
Trenului de aur,
Noapte de noapte,
Trece
Pe lângă
Tezaur -
Halta
Uitată
La poalele muntelui.

Uneori,
Mocănița oprește
Nimeni nu coboară,
Nu are cine
Să urce...

Numai un cerb
Și cerul său
Se văd
Urcând muntele...

Secretele morților

Morții,
Scânteile
Lor...
Vin
Tocmai
Pentru a se scâlda
În apa înconjurătoare
A castelului.

În nopțile cu lună...

Stațiile lor
Bat pași
De defilare
Pe lungile coridoare.

Orgile
Se aud,
Harfele zboară,
Lilieci oprotesc
Ochii statuilor,
Apoi, nopți fără lună
Nu se mai ivesc.

Nu este cazul

Cel aflat
Depart
De mântuire
Iese
Din granițele
Spirituale ale patriei.
Nu este
Și cazul
Poetului!

Până la marginile pământului

Înaltul,
Dar și adâncurile,
Îmbrățișate sunt
De corali.

În tam-tam
Valuri bat...

O floare,
De undeva,
Ține prelegeri
Despre iubire.

Cineva
Iubește
Doar focul.

Cărările,
În dulcea lor nebunie,
Se războiesc
Cu patimile.
Inșine, trebuie să dăm
Ascultare
Ascezei
Pe care ne-o impunem...

Căci iubirea ajunge
Până la marginile
Pământului.

Statui și nemurire

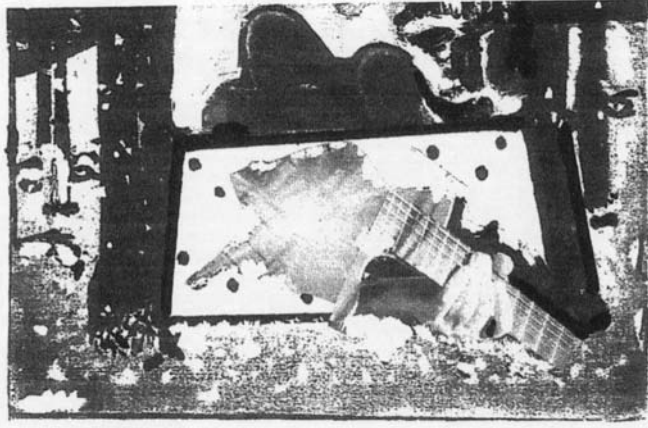
Statui fără cap
Ne vorbesc
Despre moarte și nemurire;
Cele fără mâini
Sigur iubesc
Zeii și cerul.

Dar cheile
Ușilor castelului
Au și ele
Cântecul lor...
Pașii
În întuneric,
Prin castel,
Se văd
În rostogolirea luminii.
După care,
Statuile
Nu mai vorbesc...

La temelia lumii

La temelia lumii
S-a pus
Și
O
Picătură
De
Vin.
Zeii nu s-au împotrivit
Atunci...
Și nici oceanul planetar.

Doar femeia
A avut
Ceva
De spus;
Singurătatea
A pierdut,
Iar scara
De lumină
Există.

Peste departe

Am desenat un chip
De zeu
Pe val.
Un șir
De munți
Am pus
Peste departe.
Apoi, o scară
Și o carte
Am dăruit
Ținutului albastru...
Scriu doar,
Iubesc...
Nu sunt un astru.

Numai al meu

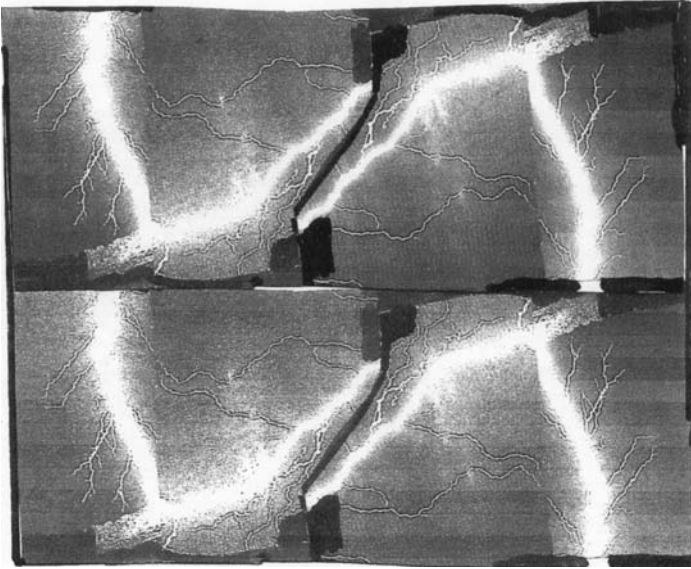
Balanțele
Se vor salva
În destinul
Vânturilor.
Cerbii
Cărare
Din aur
Au
Peste grădinile
Suspendate...

Căii
În galop
Vor merge
Peste cascade.

Dar sigur sunt:
Cerul ce se vede
De aici
E numai al meu.

Azurul zidit

Azurul
Fu zidit
Între cascadele
Muntelui
De foc.
Granitul
Este o izbucnire
De primăvară...
Când
Marea
Taină
A albului
Abia
Redescoperă
Cerul.

Parcă o rugăciune

Soldații mășăluiau
Pe un cer mlăștinos.
Fiecare
Ziceai
Că este
Un tanc
Obișnuit
A trece
Peste tranșee
Pline de cadavre.

Parcă o rugăciune
Se auzea
De undeva...
Când
Goarna
Tocmai trebuia
Să aducă
Nebănuita veste.

Istoria nopții care a fost

Femei
Rebele
Rescriu
Istoria
Nopții
Care a fost.
Fiecare
Secundă
Este pusă
În ecuația
Albului.
Iubite ale zeilor,
Regine,
Dar și femei obișnuite
Refac
Traseele...
Așa,
Imperiul
Se vede
Luat
La întrebări.

Chipul lovește

Chipul
Iubitei
Lovește pământul;
Îl rupe în două.
Luna,
Toate planetele...
Fug în devălmășie.

Soarele dispare...

Până în zori,
Când
El
Se trezește.

Neașteptatul oaspete

Neașteptatul
Oaspete
Ce sosi
La petrecere,
Era
Un trăznet
Rebel.

Dar cei de față,
Chiar
Un fulger
Adevărat,
Înfășurat
În aur,
Aveau
Să zărească...
Din aceeași
Direcție
Venind.

Act de aroganță

E numai
Un act
De aroganță
A trimite
Îngerii
La plimbare.

Iubitele lor
Sunt
Pe aproape
Atunci
Când zorii
Se ivesc
Fără opreliști.

Duhovnicii femeilor iubite

Duhovnicii
Femeilor
Iubite
Visează și ei
În fiecare noapte.

Prin grădini
Ale Edenului
Se plimbă;
Nu încercă
Fructul Oprit.
Doar cărările,
În paralel
Cu fluviul
Se pun...

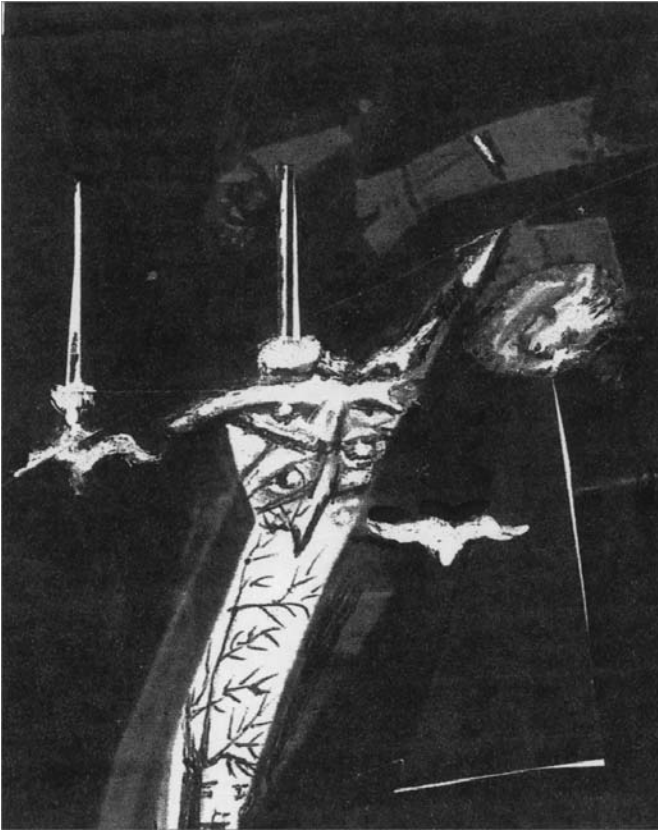
Un tren de noapte

Un tren
De noapte
Îmi voi cumpăra
Și o gară...

O haltă
O să construiesc,
Undeva,
Pe o stea,
Apoi o gară mare
Tocmai pe Marte...

Trenul va porni
În fiecare noapte.
Semnalul de plecare îl voi da chiar eu,
Iar călătorii vor putea vorbi
Și-n șoapte...
Când locomotiva
De un zeu
Condusă va fi.

Sigur, trenul se va întoarce, apoi, pe pământ, în zori,
La bord cu zei petrecăreți,
În cete.
Femei iubite?
Femei rebele?
Femei de aici, de pe alte planete...
Vor fi chiar mulți nemuritori...
Îndrăgostiți de flori,
De stele...

După această turburare

După această turburare

A minților

Scorpiilor

Nimic

Nu mai este

De spus

Despre cer,

Despre brazi,

Despre

Ziua

De azi,

Despre apus...

Negrul

Tentaculele

Și-a întins

Între anii-lumină...

Pe care,

Încă,

Scorpia

Nu i-a învins.

Lângă turnurile castelului

O scorpie
Am desenat
La dreapta
Regelui.

Mi-am fixat
Ceasul
Potrivit orologiului
Castelului.
După care
Am pictat
Liliecii,
O bufniță,
Am schițat -
Portretul
Vrăjitoarei...

De la altar

De la altar
Până
Într-o zi
De primăvară
O singură femeie
A iubit.

Și acum
De aici,
De departe...

După brățara sa

Toți călugării
Din mănăstire
Se dau în vânt
După o singură
Femeie...
Ce trece
Pe cărare...
În roua
Noptii...
Apoi,
Dimineața,
Luna
O ascunde
- Pe femeie -
După brățara sa...
Când călugării
Se duc
Să se roage.

Slobozi a vorbi

Datoria noastră
Ar fi tăcerea.

Nicio zi
Fără chipul lor...

Chiar
Telecomanda
Din casa noastră
Le aparține.

Cămașa
Ei ne-o rânduiesc:
Din urzeală,
Ruptă.

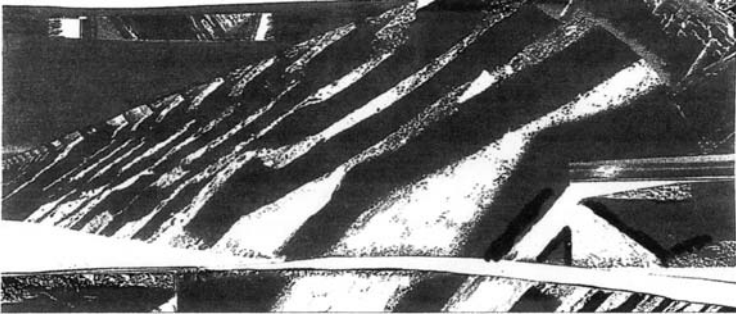
Doar pe plantațiile lor
Putem plânge.
Atâta doar:
Suntem slobozi
A vorbi
Despre plecarea
De aici...

Tineri zei

Tineri
Zei
Coboară...
Pun
Piciorul
De pe o stâncă
Pe alta...

Pe lângă
Femei
Trec numai...

De
Vin
Nu se ating...
Dar siguri suntem:
Și ei
Iubesc,
Se odihnesc
Puțin,
După care
Merg
Mai departe.

În pustie

Dreptatea
Lui
David
S-a făcut
Rupându-i-se
Regatul...

De ziua
Împăcării.

După care
Țapul
Cu păcatele lumii
Slobozit
A fost
În pustie.

A explica

A explica
Lumea
Prin cărămizile
Ei,
Înseamnă
A merge
Cu întrebările
Spre
Adevărul
Nenăscut
Încă...

Fulgerând

Iubito
De pe malul
Celălalt
Al râului
Tocmai
Născut
O luntre
De-aș avea
Să trec
Până
La tine

Ți-aș fulgera
Privirea
Cu-n sărut

Demult, izvoarele

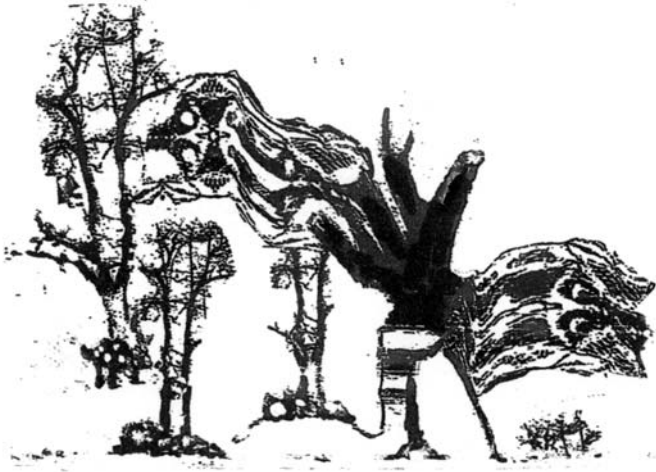
Demult,
În satul meu
Izvoarele
Apăreau
După nevoile
Țăranului.

Era
O casă
În poalele
Dealului,
Era alături
Un izvor.
La răscruce,
Încă unul.
La mijlocul fiecăreia dintre uliți –
Câte un izvor...

Alb

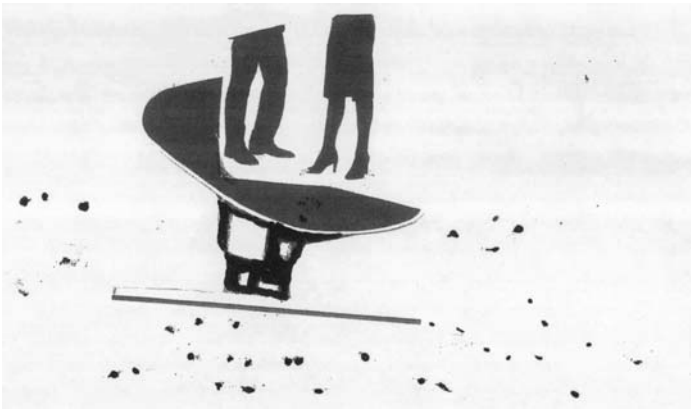
Demult,
Izvoarele
Erau rude
Între ele.

Și acum,
Izvoare
Și credință
Sunt
În satul meu...

Femei, baletul mecanic

Femei
Parcă din plastic
Și mucava,
Își arată buricul,
Dar și scorpionii
De pe bumb.
Sigur, contra-cost, vor
Să-ți spună
Că silicoanele
Chiar
Pot apăsa
Butonul
Baletului
Mecanic.

Fiecare

Fiecare
Cere
Întâi
O coroană.

Eu
Voi cere
Săbia!...

Și nu le voi
Tăia
Capetele...

Doar o să le topesc
Ciocanul,
Secera...
Apoi
Numai...
Țara
Nu le va
Aparține!

Chiar sub un cer patriarhal

Se tânguia
Un flaut
Intr-o noapte
Nebună...
Flori ,
Multe,
Valsau
Legate
În cunună...

Sigur
Visam

Că-s și eu
Pe aproape,
Că am
Chiar
Multă lumină
Pe pleoape.

Dar și harfe
Cântau...
O fântână
Ivită din deal...
Venea... venea
Cu luna
De mână...
Chiar
Sub un cer
Patriarhal.

De mână

De mână
Cu timpul
Prin grădina mea,
Merge lumina...
Vine o stea.
Vorbește –
Poți să o ascuți
Printre copacii seculari...
Cai mulți
Aleargă...
Sunt caii stelari
Printre flori sclipind de rouă,
Se plimbă
Pe alei...
În plină zi,
Pe lună nouă...

Albul, doar el rămâne nemișcat
În grădina mea,
Cum tocmai ați aflat...

O poveste personală cu marea

Vă spun vouă
Că am o poveste
Personală
Cu marea.

Era o imagine numai a mea,
Din satul meu,
Inventată...
Am desenat-o
Pe pânză
În culorile la îndemână atunci.

Jur că nu văzusem
Măcar o fotografie
Cu marea...

Dar am pus
Pe perete
O mare ...

Greu de spus acum
Dacă pânza pictată de mine
În pruncie
Mai trăiește ori nu...
Dar o mică mare...
În satul meu,
Poate fi văzută
De oricine.

Ei și durerile celorlalți

Imperiile și le-au clădit
Pe neant,
Căci zei sunt.

După care zidirile
Le-au crescut...
Precum spune
Povestea.

Căci pământeni
Sunt.

Și scări până la soare
Au a-și face...

Dar
Tare m-au obosit...
Ei
Și durerea
Celorlalți.

Ea

E cântecul
E lacrima
E bătaia
Inimii.

Pe obraji
Îi curg
Lacrimi.

Adesea,
Numai lacrimi.

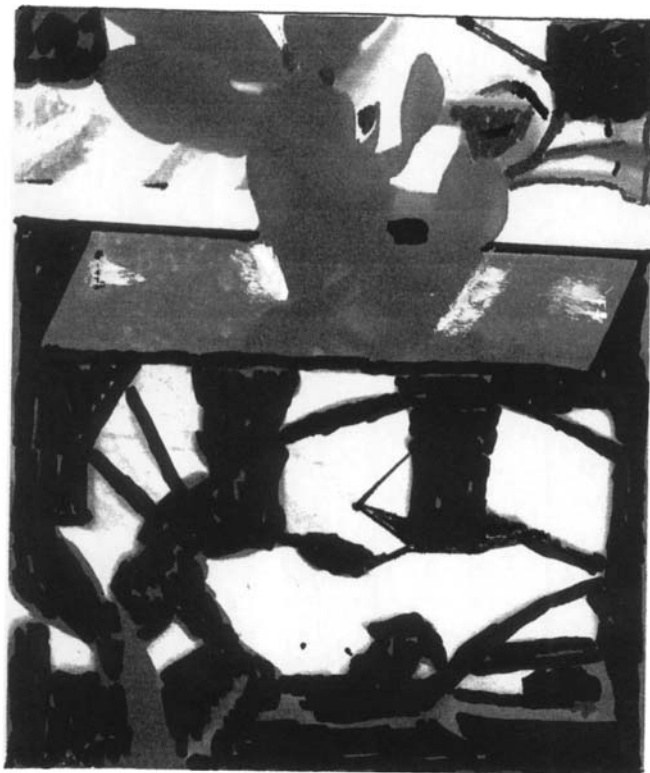
Ea
Însăși
Este
Lacrima!

Priveliștea de tablă

O ploaie
De tablă
A căzut
Peste
Oraș.

După care a nins
Cu fulgi mari
De tablă.

Iar a plouat,
A nins...
A venit înghețul.
Așa,
Priveliștea...

Se face că ochii femeii

Ochii
Nu pot vedea
Lacrima
Albă
A femeii.

Brățara
Lumii
Se suprapune
Surâsului.
Dar se face
Că numai
Primăvara
Și ochii
Ei
Albaștri
Strălucesc.

Din puțin

A plecat
Dar a rămas
Lumina.
Zâmbetul
Ni l-a lăsat,
Simplitatea...
Din puțin,
A creat
Imensul.
Este chiar zestrea
Cu care mergem mai departe.

Deocamdată, roboții

Roboții
Se manifestă cu finețe.
Au conștiință –
Îmi spune
Un astfel de
Soldat.
Înseamnă că roboții
Omoară,
Iubesc,
Își iubesc patria.
Poate,
Chiar pe dușmani.

Fără femei,
Fără alcool,
No tabac!
Cel puțin
Deocamdată...

În locul Micului Prinț

Într-o bună zi
Mă plimbam
Prin Calea Lactee.

Singur.

Pășeam
De pe o planetă
Pe alta.
Peste oceane
Săream numai,
Iar lanțurile muntoase
Rămâneau
Precum iarba
Pe la noi,
În urma pașilor.

Se face că în timp ce mă plimbam,
Pe acolo,
Am întâlnit
O pasăre mică,
Vorbitoare,
Ce zicea că luptă
Pentru oprirea
Fărămițării
Timpului.
Nu aveam cum s-o ajut,
Așa... am revenit
Pe planeta
Aceasta...
De unde vă scriu.

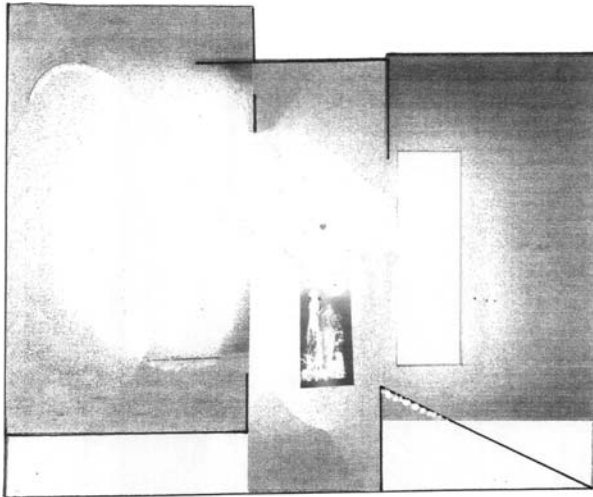
Ni se destăinuie

Zidul
Are propriul
Cerc.
Cercul are
Un zid
Al său.

Cercul și cerul,
Copacii,
Zborul
Ni se
Destăinuie.

La nunta zeiței

Țin bine minte
Nunta zeiței Lumina.
A fost invitat
Și împăratul nostru,
Roșu,
Pe post de cavaler de onoare.
Mire –
Un prinț de departe,
Iar nuntași
Mulți supuși
Ai
Albului.
Eu aduceam
Vin,
Umpleam pocale...
Nunta s-a săvârșit
Într-un palat
Dintre
Cer
Și
Pământ...
În Castelul Alb.

Nemuritor

Sunt nemuritor,
Căci am iubit
O femeie.
Vitrării, cerul, marea,
Piatra de râu...
Am pictat
Îngeri,
Paserea de rouă.

La brâul femeii,
Lumină voi așeza,
Pe aceeași pânză...

Sigur sunt
Nemuritor,
Căci iubesc
O femeie...

În această lumină

Morții
Vin
Pe aici
Din divin.
Flori
De cer
Lumii îi cer
Să le ia-n eter,
Flori cu rouă
Culeg...
Iarna când plouă...
Câte una, două,
Nu ni le dau nouă,

Ori vor flori de tei
Să le ia cu ei...

Uneori,
Vin numai
Dinspre cer,
Ne privesc...
Nu ne cer
Flori de ger.

Morții vin,
Uneori,
Din culoare,
Nu vor vin,
Doar o floare,
Vor,
Un nor...
Să fie al lor.

Dacă ar fi

Dacă ar fi
Luna
Zăpada ascunsă
Să caute,
Șoaptele zânei,
Din ce în ce
Mai aproape
S-ar ivi.
Frumoasa
Părul
În vânt
Și-ar despleti.
S-ar ivi o cascadă...
Dar zâna
Ar alege
Izvorul.

De atunci

De îndată
Ce au aflat
Povestea lumii,
Norii s-au declarat
A fi
În sărbătoare.

De atunci,
Dansează când vor.

Într-un munte de suflet

Din când în când
Revin
În orașul meu
De rezervă.

Nu aici îmi scriu
Cărțile,
Nici în satul
Acela;
Orașul meu
De rezervă
Doar
Îl transform,
Uneori,
Într-un munte
De suflet.

Oamenii aceștia

Oamenii
Aceștia
Nu au prea multe
Vise.
Vocea lor
Comună
E ca o arșiță,
Ca un cutremur
Surd.

Dar imaginea
Unui râu
De ani buni secătuit
Poate fi
Oglinda
În care
Să se privească.
Dar oamenii
Aceștia,
Brusc,
Au și vise,
Chiar sentimente.
O dată
La nu știu
Câți
Ani.

Am văzut

Am văzut
Ce nu am mai văzut...
Ciori
Gigant
Devorând
Arbori de lumină.
Vrăbii mici,
Apoi,
Incolore,
Adunând
De pe câmp
Ciorile devorate
De întuneric...

În noaptea stelelor

În noaptea
Stelelor
Cobor
Sabia
Zeului
Vin
Din
Cerul
Divin...
Și vreau
Să beau,
Să nu mă-mbăt,
Să merg
Doar,
Peste munți,
Prin omăt.

Sub stăpânire

Stați
Nu vă mirați.
Goi,
Venim noi...
Zeloși
Cu expertiză
La caltaboși.
Dar nu vă bateți
Capul

Nu suntem dracul...

Suntem doar
Pentru voi
Un dar.
Suntem pământeni,
Neam de acarieni
Și-l cântăm în cor
Pe împăratul lor.

După umbre incerte

În această pată
De lume
Stâncile austere
Se ghidează
După umbre
Incerte.
Culorile învecinate
Mantiei
Terestre
Pot fi
Sesizate
Chiar de secunda aceasta.

Păsări, acolo

De dimineață,
O pasăre
De aici
Se plimbă
Pe o creangă a cerului.
Păsări de acolo
Stau,
Cântă...
Tot pe o creangă
A cerului.
Dar cerul
Are
Nenumărate
Crengi
De lumină.

Pe insula aceasta

Niciunul
Din norii
Ce trec
Peste insulă,
Nu coboară,
Nu vor a se juca
În preajma albastrului.
Dar pe insula aceasta
E mult
Alb...
Și culorile
Toate
Doar ale mele
Sunt.

Sigur vreau

Sigur vreau
Să cumpăr o regiune din Rai.
Bani am,
De argint.
Un râu,
O mare,
Un ocean,
Cel puțin o grădină
Cu flori
Domesticite,
O pădure
Multe păsari,

Dar și o femeie
Îmi doresc
În regiunea mea.

Sigur
Voi scrie,
Voi picta...
În culorile
Curcubeului.

Poate că într-o seară

Poate că într-o seară

Nu va veni

Furtuna

Rouă va cădea

Și stelele

Vor face

Să sclipească

Săbiile cavalerilor.

Secunda viitoare

Nu mă voi opri

Între granițele
Singurătății.

De cărarea
Ce duce
Spre vis
Nu mă voi îndepărta...

Nici de secunda
Viitoare.

Darul din alb

Un ciob
Din anotimpul
Alb
Mi-a fost dat
De o rază de lună.

Și darul...
Al meu
Trebuia
Să rămână.

Dar
După ani,
Aveam să descopăr
Albul

Față în față
Cu un fir...
Din părul meu

Radarele, în grevă

Radarele
Vor intra
În grevă.
Sateliții
Vor tăcea.
Va fi ziua în care
Celor programați
Să spele
Creierele,
Le vor rămâne
Limbile
Înțepenite.

Am cunoscut femeia

Am cunoscut
Femeia
Care a vrut să aibe
Spațiul său.
Singură,
A construit
Un orologiu
De zăpadă.

A pus orologiul
Față în față
Cu muntele...

A venit
Vulturul,
S-a minunat,
A luat
Ceasul
Și muntele...

Femeia
A rămas
În singurătatea
Sa.

Cu pustiul în sânge

Toate femeile
Cu pustiul în sânge
Se nasc...

Râurile
Curg mai departe...

Posibila frumusețe
Este chiar rodul
Iubirii
În limita
Punctelor cardinale.

Dincolo

Dacă marea
E doar o fantezie,
Valurile...
Ale vântului
Sunt.

Ochii
Albaștri
Ai zeilor,
Dincolo
De furtună...

Bătrânul și lumânarea

Departe de lume,
Bătrânul avea
O lumânare...
Cumpărată pe datorie.
O ținea
La vedere
Aproape de patul său.
Într-o noapte,
Pe când nu mai era
Dator...
Lumânarea trebuia aprinsă
De altcineva...
Dar niciun chibrit...
În casa bătrânului...

Din secolul ascuns

Am să-mi pun
Un milion
De întrebări...
Despre Univers
Și femei,
Despre drumurile
În serpentine,
Dar și despre arborii
Albi, verzi, albaștri...

Fără nicio legătură
Cu visul
Scris
În cartea
Secolului
Ascuns.

Mii de lumânări

Timpul a mai stins o lumânare,
Timpul are drept să stingă lumânări,
Cum tot el a mpărțit în două o cărare,
Drumurile, toate, între cele patru zări.

Fiecare lumânare poate fi un om,
Fiecare lumânare poate fi o lume...
Spunem mai apoi că lumea e un pom,
Că trăiește și are cutume.

Și ne pasă de o lumânare?
Nu ne pasă chiar de moare un ocean!
Ce este lumea... știe fiecare:
S-a dus un an și ... a venit un an.

Totul e un joc... nu punem întrebări...
A noastră e doar clipa ce ne ia în seamă –
Vântul... vine... stinge lumânări...
Mii de lumânări se sting... dar nu ne este teamă!

Datorează lumii

Poetul datorează lumii sale
Un ocean.
Prăpăstiile țin tot de visurile poetului...

Prin poemele sale
Se plimbă oricine.

Pe masa sa de lucru
Sunt peregrinările
Femeii...
Izvorul
Este al poetului,
Căci nesecat
Este.

Moștenirea satului

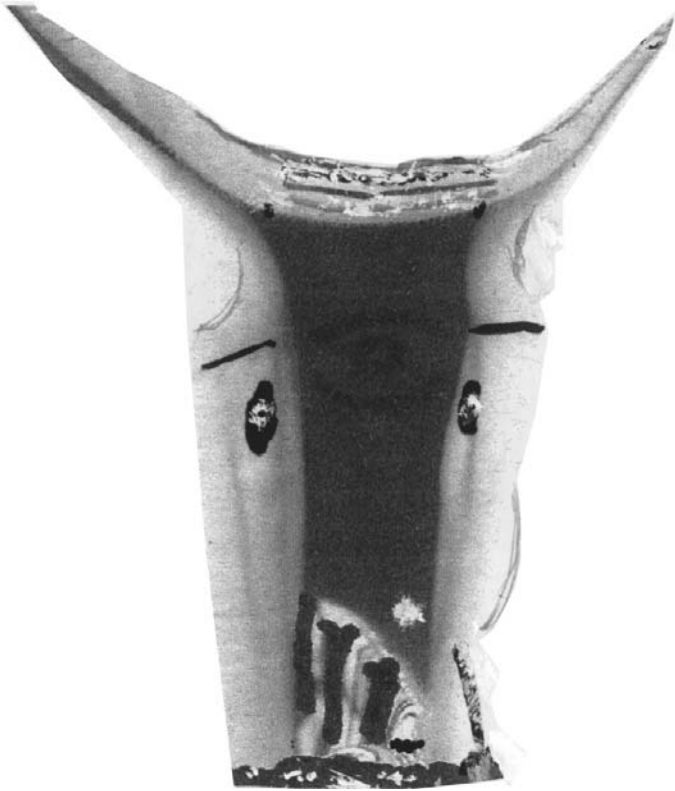
Satul a moștenit
Clopotul
Care alungă furtuna.
Eu am moștenit frumusețea
Sa.

Cântecul mierlei,
Cărarea, izvorul,
Casa din lemn,
Dar și cerul de deasupra...
Încă
Ale satului
Sunt.

Nașterea roboților

Roboții lumii
Se autoconstruiesc.
Întâi,
Își produc
Propriile creiere,
Își fac mâini,
Hotărâsc
A nu mânca,
A nu bea,
Dar a avea
Prietenii.

Implicarea în muzică
În cultura lumii
Este un deziderat ...
Spre a ajunge
În față,
Roboții nu vor folosi
Coatele.

Ale satului

Vreau să vă spun
Că numai al meu
Este cerul
De deasupra
Satului...
Cărarea,
Scara
De lumină,
Piatra pe care îmi va fi scris
Numele...
Ale satului
Sunt.

Cu sufletul mătur cărarea

Cu sufletul
Mătur
Cărarea
Ce duce spre biserică.
De acolo...
Zugrăvesc totul în alb.

Albastru
Pun
Și pe cer
Și pe corăbii...

Dar și pe râul
Care într-o zi
Trebuie-va
Să-l trec.

Cine o să dea

Cine
O să dea
Sentința
Privirii mele,
Arbori

De lumină

Îmi va datora...
Și ape
În brațe
Va duce.

Monștri

Monștri
Se rostogolesc
Printre
Bolovani
Porniți
La vale.

Sigur
Nu îi voi opri!

Pictând pentru zei

M-am ascuns cu ea după un curcubeu...
Curgeau culori pe părul ei,
Se cățarau culori pe trupul meu..

Ziceai că e o ploaie pentru zei...
Eu o pictam
Pe ploaie
Chiar pe cer...

Tabloul semăna cu ochii ei...

Culori din tei...
Apoi
Din soare
Am luat... dar și din vânt...
Din mare
Am adus... dar și din simplitatea florilor de câmp.

Ne-am ascuns după un curcubeu...

Veneau culori, se așezau pe șevaletul meu...

Ateii scriu

Ateii
Scriu
Teologia suferinței
Altora.

Pe cei duși
Spre veșnicia lor
Nu-i lasă
Nici
Să-și respecte
Până la capăt
Suferințele.

Mă voi duce

Mă voi duce
A vedea
Explozia divină
A mugurelui.
În palma sa
Voi pune
Punctele cardinale,
Poate schimbate
Între ele.
Culorile
Vor rămâne
Ale curcubeului.

O stea pe ulița noastră

O stea, noaptea,
S-a rătăcit
Pe ulița noastră.
S-a dovedit
A fi
În căutare de albastru.

De o parte și de alta...
Numai case de lemn
Zugrăvite în culoarea cerului...

Așa, steaua-oaspete
A ales
Să se joace
Pe un val alb,
În ograda noastră..

La fântână,
Steaua s-a spălat pe față...

Dar pe ulița noastră
Pot fi văzute
Și cum,
Noaptea,
Cete de stele

Vin din viscol

Iată,
Vin
Din viscol
De parcă
Vin
Din vis,

Pe mâini,
Cu fori albe.

Tocmai din viscol
Vin
Și... mi-e dor
De un pahar
Cu vin.

Lunga noapte

Cu albul
Vine
Lunga noapte
Imperială.

Regi
Alături
De fantome,
Puțină
Ori
Mai multă
Lumină
În jurul castelului.

Undeva a fost

Undeva
A fost
Recreat
Chipul morții.
Nu era o făptură
Ce a fost,
Nici una
Fictivă

O piară dăltuită...

Ceea ce
Moartea însăși
Este...
Doar o poveste.

Pe un nor, foișorul de foc

Pe un nor
Voi desena
Foișorul de foc..
Pe un altul,
Voi săpa o fântână;
Am să plantez
Un măslin,
Poate
O pădure
De mesteceni...
Ceva mai încolo...
Luna
Va coborî
Pe o scară albă,
Își va spăla fața
Cu rouă.

Într-un vas de lut,
Luna va lua
Apă
Din fântână...
Pentru arborii ei,
Pentru păsările
Lumii,
Pentru zorii
Ce se vor ivi.

Cuprins

Ca un pustiu, Sinodul din Calcedon	4
Voi picta ideea	6
Credeam	7
Pe urma oilor albastre	9
Numai fereastra	10
Mi se întâmplă	11
De partea secundeii	12
Noaptea și albul	13
Îi voi putea spune	15
Prăpăstiile	16
Albul, în detaliu	17
Un vânt privește	19
Psalmi despre iubire	20
Tocmai am visat	21
Doar un cimitir	22
Soarele îl voi lua ucenic	23
Toate aceste planete	24
Trezirea muntelui de foc	25
Nu vom amesteca albul	27
Ei aud spirite	28
Singurătatea închisorii	29
Pasărea și copilul	30
Pașii ei	31
Pe filieră astrală	32
Fantoma trenului de aur	33
Secretele morților	35
Nu este cazul	36
Până la marginile pământului	37
Statui și nemurire	38
La temelia lumii	39
Peste departe	41
Numai al meu	42
Azurul zidit	43
Parcă o rugăciune	45
Istoria nopții care a fost	46

Chipul lovește 47
Neașteptatul oaspete 48
Act de aroganță 49
Duhovnicii femeilor iubite 50
Un tren de noapte 51
După această turburare 53
Lângă turnurile castelului 54
De la altar 56
După brățara sa 57
Slobozi a vorbi 58
Tineri zei 59
În pustie 61
A explica 62
Fulgerând 63
Demult, izvoarele 64
Femei, baletul mecanic 66
Fiecare 68
Chiar sub un cer patriarhal 69
De mână 70
O poveste personală cu marea 71
Ei și durerile celorlalți 72
Ea 73
Priveliștea de tablă 74
Se face că ochii femeii 76
Din puțin 77
Deocamdată, roboții 78
În locul Micului Prinț 79
Ni se destăinuie 80
La nunta zeiței 81
Nemuritor 83
În această lumină 84
Dacă ar fi 85
De atunci 86
Într-un munte de suflet 87
Oamenii aceștia 88
Am văzut 89
În noaptea stelelor 90

Sub stăpânire 91
După umbre incerte 92
Păsări, acolo 93
Pe insula aceasta 94
Sigur vreau 96
Poate că într-o seară 97
Secunda viitoare 98
Darul din alb 99
Radarele, în grevă 100
Am cunoscut femeia 101
Cu pustiul în sânge 102
Dincolo 103
Bătrânul și lumânarea 105
Din secolul ascuns 106
Mii de lumânări 107
Datorează lumii 108
Moștenirea satului 109
Nașterea roboților 110
Ale satului 112
Cu sufletul mătur cărarea 113
Cine o să dea 114
Monștri 115
Pictând pentru zei 116
Ateii scriu 117
Mă voi duce 118
O stea pe ulița noastră 119
Vin din viscol 120
Lunga noapte 121
Undeva a fost 122
Pe un nor, foișorul de foc 124